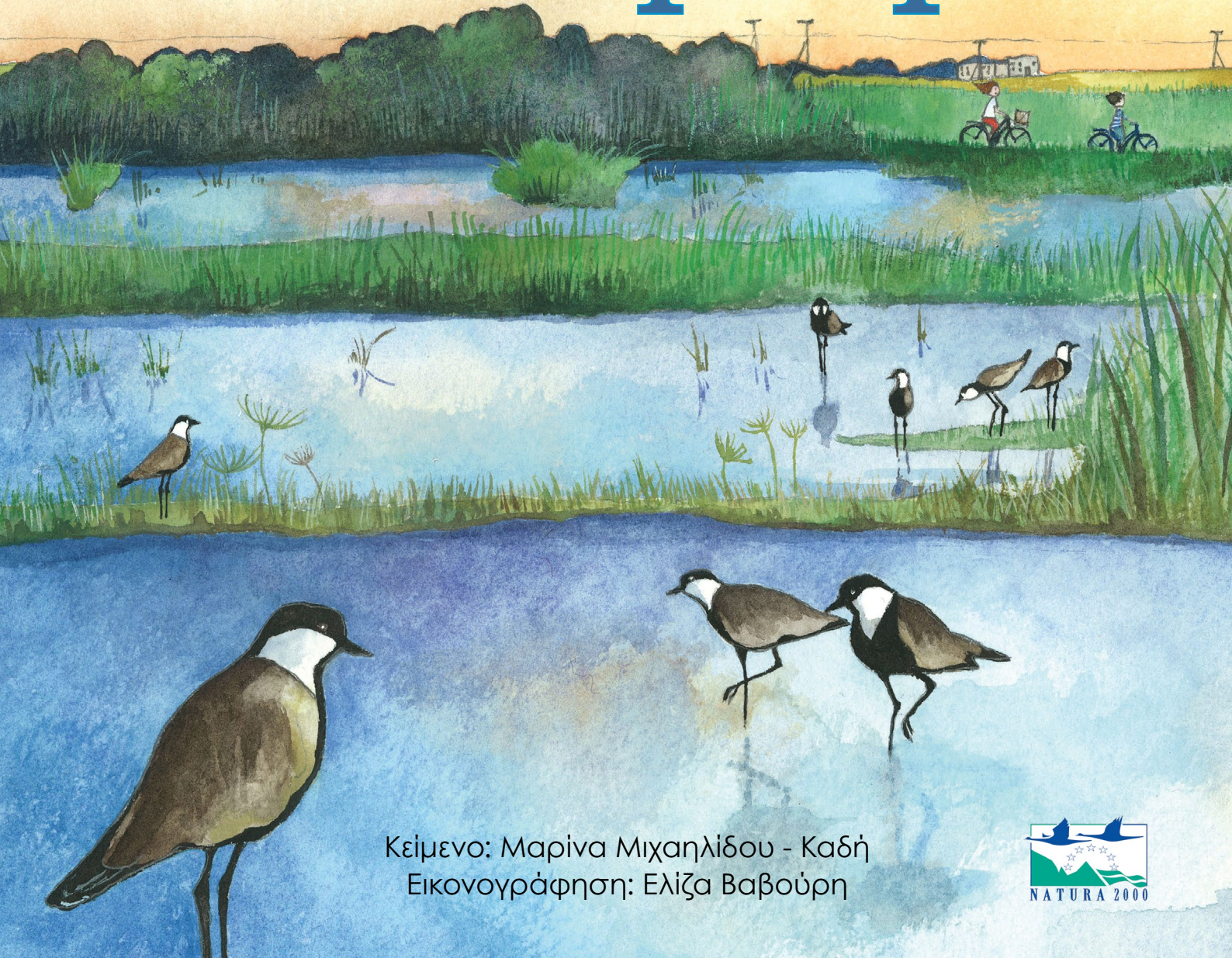

Η Λίμνη

Κείμενο: Μαρίνα Μιχαηλίδου - Καδή
Εικονογράφηση: Ελίζα Βαβούρη

Κείμενο

Μαρίνα Μιχαηλίδου - Καδή

Εικονογράφηση

Ελίζα Βαβούρη

Γραφιστική επιμέλεια

Χριστιάνα Χαραλάμπους

Επιμέλεια κειμένου και εικόνων

Μονάδα Διατήρησης της Φύσης, Πανεπιστήμιο Frederick

Έκδοση

Cassoulides MASTERPRINTERS

ISBN SET: 978-9963-0-9178-2

ISBN: 978-9963-0-9179-9

Ιανουάριος 2014

Η Λίμνη

LIFE **OROKLINI**
project

Το έργο συγχρηματοδοτείται από το πρόγραμμα LIFE+ της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σημείωση:

Το παραμύθι αποτελεί μέρος του εκπαιδευτικού πακέτου «Εκπαιδευτικό υλικό για τη λίμνη της Ορόκλινης», που ετοιμάστηκε στα πλαίσια του έργου «Αποκατάσταση και Διαχείριση της Ζώνης Ειδικής Προστασίας Λίμνη Ορόκλινης, Λάρνακα» (LIFE10 NAT/CY/000716).

Η Ζωή κοίταξε από το παράθυρό της τη γαλαζοπράσινη λίμνη.

Κάθε χρόνο, τον πρώτο μήνα της Άνοιξης, περίμενε με ανυπομονησία τα πουλιά με τις καφετιές φτερούγες και τη μαύρη κορώνα να φανούν. Ήξερε πως το ταξίδι τους, από την κεντρική Αφρική μέχρι τη Μεσόγειο, ήταν μεγάλο και δύσκολο.

Η Ζωή θαύμαζε τα πουλιά που έβρισκαν πάντα τον δρόμο. Φέτος όμως ανησυχούσε μήπως δεν τα κατάφερναν, γιατί το τοπίο είχε αλλάξει πολύ...

Τα σπίτια, που ολοένα πλήθαιναν, περικύκλωσαν σχεδόν τη λίμνη, ενώ ένας μεγάλος δρόμος τη διέσχιζε.

Παρόλα αυτά, η Ζωή ήταν βέβαιη πως δεν υπήρχε ομορφότερο μέρος στον κόσμο. Κι όταν έφταναν τα αγαπημένα της πουλιά, ήταν σαν κάτι μαγικό!

Κάθε μέρα η Ζωή περπατούσε μέχρι την όχθη της λίμνης. Είχε μάθει πια να ξεχωρίζει τα διαφορετικά είδη πουλιών. Στο νερό μπορούσε να διακρίνει κοκκινοκέφαλες πάπιες, χαλκόκοτες, χιονάτες και τον φημισμένο καλαμοκαννά.

Τα πουλιά που περίμενε όμως δεν ήταν πουθενά...

«Έχω ακούσει ότι κάποια πουλιά μπορεί να μην έρθουν εδώ ξανά, γιατί η λίμνη έχει αλλάξει» της είπε μια μέρα ο Πέτρος, που έμενε εκεί κοντά.

Η Ζωή σκέφτηκε πως την τελευταία φορά τα πουλιά είχαν φύγει τόσο ξαφνικά, που δεν πρόλαβε να τα αποχαιρετήσει.

Τις επόμενες μέρες η Ζωή ήταν πολύ ανήσυχη. Αναρωτιόταν αν πράγματι τα πουλιά έψαχναν να βρουν κάποιο άλλο μέρος, για να περάσουν τον χειμώνα... Ένα μέρος χωρίς σπίτια και δρόμους και φασαρία. Υπήρχε όμως ένα τέτοιο μέρος;

Ένα βράδυ η Ζωή κοίταξε τα αστέρια, που έλαμπαν πάνω από τη λίμνη, και έκανε μια ευχή...

Εκείνο το βράδυ είδε ένα παράξενο όνειρο. Καθώς κοιτούσε τον ουρανό, ένα-ένα τα αστέρια άρχισαν να πέφτουν προς το μέρος της. Σε μια στιγμή η Ζωή αντιλήφθηκε ότι αυτά που έβλεπε δεν ήταν αστέρια... Ήταν πουλιά! Αμέτρητα πουλιά που πετούσαν και έκαναν σχήματα στον βραδινό ουρανό!

Το επόμενο πρωί η Ζωή ξύπνησε με ένα όμορφο συναίσθημα. Ντύθηκε όσο πιο γρήγορα μπορούσε και έτρεξε στην όχθη της λίμνης.

Εκεί, ανάμεσα στα άλλα πουλιά, η Ζωή τα αναγνώρισε αμέσως.

«Καλώς ήλθατε!» είπε, απλώνοντας τα χέρια της προς τη λίμνη.

Από εκείνη τη μέρα η Ζωή ήταν συνέχεια κοντά στα πουλιά. Κάποιες φορές απλώς καθόταν στην όχθη της λίμνης και τα παρακολουθούσε. Άλλες φορές τους μιλούσε για όλα όσα την ανησυχούσαν, για όλα όσα ονειρευόταν...

Ένα δειλινό είδε τον Πέτρο να έρχεται προς το μέρος της. Το πρόσωπό του φαινόταν πολύ ανήσυχο. «Κοίτα τι βρήκα!» της είπε.

Μέσα στα χέρια του ένα μικρό πουλί ξάπλωνε ακίνητο. Γύρω από τις καφετιές του φτερούγες ήταν σφιχτά τυλιγμένο ένα πλαστικό σακούλι.

Η Ζωή ήθελε να κλείσει τα μάτια και να μη βλέπει την καταστροφή της λίμνης, να μη βλέπει το πληγωμένο πουλί... Ήξερε όμως πως δεν μπορούσαν να το αφήσουν εκεί και έτρεξε να καλέσει βοήθεια.

Όταν είδε το μικρό πουλί, ο νεαρός άντρας από το Κέντρο Περιθαλψής και Αποκατάστασης της Άγριας Πανίδας, κούνησε το κεφάλι του. «Φαίνεται πολύ εξαντλημένο. Μπορεί να μην τα καταφέρει...» είπε.

«Πρέπει να γίνει καλά, για να ταξιδέψει με τα άλλα πουλιά το φθινόπωρο!» φώναξε η Ζωή.

Τα δυο παιδιά παρακολουθούσαν σιωπηλά, καθώς ο νεαρός άντρας έκοβε προσεκτικά το πλαστικό σακούλι, για να ελευθερώσει το μικρό πουλί.

«Θα χρειαστεί ξεκούραση και λίγο φαγητό, και ο χρόνος θα δείξει» τους είπε.

Η Ζωή και ο Πέτρος επισκέπτονταν κάθε μέρα το μικρό πουλί και φρόντιζαν να έχει πάντα καθαρό νερό.

Κάποιες φορές το πουλί ήταν τόσο αδύναμο, που δεν ανταποκρινόταν, και τότε του μιλούσαν για τα άλλα πουλιά της λίμνης και για το ταξίδι που το περίμενε.

Η ζέστη του καλοκαιριού άρχισε σιγά-σιγά να υποχωρεί και ο αέρας και το χώμα μύριζαν πια φθινόπωρο.

Ένα πρωινό η Ζωή και ο Πέτρος πήγαν στην όχθη της λίμνης.

Όταν άνοιξαν την πόρτα του κλουβιού, το πουλί δίστασε – για μια στιγμή μόνο – και μετά άνοιξε τα φτερά του και πέταξε μακριά.

Η Ζωή και ο Πέτρος το παρακολουθούσαν καθώς πετούσε πάνω από τη λίμνη, μέχρι που προσγειώθηκε στο νερό και χάθηκε ανάμεσα στα άλλα πουλιά.

Σε λίγες μέρες θα ξεκινούσαν για το μεγάλο τους ταξίδι.
«Θα σας περιμένουμε» είπε η Ζωή. «Τον πρώτο μήνα της Άνοιξης!»

Ξέρετε ότι...

- Η Κύπρος είναι ένας σημαντικός μεταναστευτικός σταθμός για τα πουλιά που ταξιδεύουν από Ευρώπη προς Αφρική. Περισσότερα από 100 εκατομμύρια πουλιά επισκέπτονται την Κύπρο κάθε χρόνο!
- Οι υδροβιότοποι αποτελούν σημαντικό σταθμό για πολλά μεταναστευτικά πουλιά, παρέχοντάς τους προστασία και φαγητό, μέχρι να ξεκινήσουν και πάλι για το ταξίδι τους.
- Δυστυχώς οι υδροβιότοποι αντιμετωπίζουν σήμερα πολλές απειλές, κυρίως λόγω της οικιστικής ανάπτυξης και της άντλησης του νερού για διάφορες χρήσεις. Υπολογίζεται ότι οι μισοί υδροβιότοποι στη Γη έχουν ήδη καταστραφεί.
- Η λίμνη της Ορόκλινης, όπου διαδραματίζεται η ιστορία, περιλαμβάνεται στο Δίκτυο Natura 2000, ένα οικολογικό δίκτυο προστατευόμενων περιοχών στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
- Η φυσική βλάστηση στην περιοχή της λίμνης είναι αλοφυτική, δηλαδή βλάστηση προσαρμοσμένη σε περιβάλλοντα με υψηλή αλατότητα. Στην περιοχή εμφανίζεται το σπάνιο φυτό *Suaeda aegyptiaca*, το οποίο περιλαμβάνεται στο Κόκκινο Βιβλίο της Χλωρίδας της Κύπρου.
- Στη λίμνη της Ορόκλινης έχουν παρατηρηθεί γύρω στα 190 διαφορετικά είδη πουλιών.

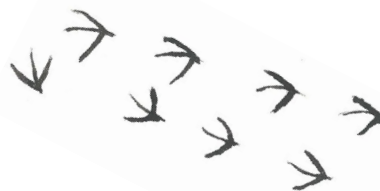
- Το είδος που πρωταγωνιστεί στην ιστορία είναι η Πελλοκατερίνα (επιστημονικό όνομα: *Vanellus spinosus*), που φωλιάζει στη λίμνη της Ορόκλινης. Η Κύπρος φιλοξενεί τον μισό σχεδόν αναπαραγωγικό πληθυσμό του είδους αυτού στην Ευρωπαϊκή Ένωση!

- Ένα άλλο σημαντικό μεταναστευτικό είδος που φωλιάζει στη λίμνη της Ορόκλινης είναι ο Καλαμοκαννάς (επιστημονικό όνομα: *Himantopus himantopus*). Τις προηγούμενες δεκαετίες ο πληθυσμός του Καλαμοκαννά μειώθηκε σημαντικά στην Ανατολική Ευρώπη και η Κύπρος θεωρείται ιδιαίτερα σημαντική για τη διατήρηση του είδους αυτού.

- Τα μεταναστευτικά πουλιά αντιμετωπίζουν πολλές απειλές, όπως είναι η καταστροφή των φυσικών περιοχών από την αλόγιστη ανάπτυξη, η ρύπανση, η κλιματική αλλαγή και η παράνομη παγίδευση με δίκτυα και ξόβεργα.

- Το Κέντρο Περιθαλψής και Αποκατάστασης της Άγριας Πανίδας στην Κύπρο παρέχει φροντίδα σε τραυματισμένα και άρρωστα πουλιά, θηλαστικά και ερπετά. Γύρω στο 65% των ζώων αυτών, μετά την αποθεραπεία τους, απελευθερώνονται.

- Περισσότερες πληροφορίες για την προστασία της λίμνης της Ορόκλινης και των πουλιών που απαντούν εκεί μπορείτε να βρείτε στην ιστοσελίδα του έργου «Αποκατάσταση και Διαχείριση της Ζώνης Ειδικής Προστασίας Λίμνη Ορόκλινης, Λάρνακα»: <http://www.orokliniproject.org>

Κάθε χρόνο, μετά τις πρώτες βροχές, η Ζωή περιμένει με ανυπομονησία τα πουλιά να φανούν στη γαλαζοπράσινη λίμνη. Η Ζωή θαυμάζει τα πουλιά που βρίσκουν πάντα τον δρόμο, παρόλο που το τοπίο έχει αλλάξει πολύ. Φέτος όμως τα πουλιά έχουν αργήσει και η Ζωή ανησυχεί μήπως βρήκαν κάποιο άλλο, πιο ήσυχο μέρος για να περάσουν τον χειμώνα...

ISBN SET: 978-9963-0-9178-2
ISBN: 978-9963-0-9179-9